

R O Z H O D N U T I E

Disciplinárny senát v zložení z predsedu senátu JUD. Juraja Floroviča a sudcov JUDr. Petra Bebeja a JUDr. Mgr. Martiny Gajdošovej, PhD., v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. O. E.**, sudcovi Okresného súdu R., nar. X. X. X., bytom R., na ústnom pojednávaní dňa 14. marca 2017, takto

r o z h o d o l :

JUDr. O. E., nar. X. X. X., sudca Okresného súdu R., bytom R., podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov

s a o s l o b o d z u j e

spod skutku, že ako predseda senátu Okresného súdu R. vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 1 T 1/2008 vedenej proti obžalovaným I. O., E. R. a I. A. v bode 1/ pre spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a E. R. v bode 2/ obžaloby obžalovanému zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., do dňa podania tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania nekonal a nerozhodol o námietke zaujatosti podľa § 32 ods. 3 Tr. por., ktorú podal obžalovaný I. A. dňa 18. mája 2010, a to napriek tomu, že Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 1 To 122/2010, zo dňa 13. októbra 2010 zrušil rozsudok Okresného súdu R., sp. zn. 1T 1/2008, z 18. mája 2010 a prikázal Okresnému súdu R., aby okrem iného vyzval obžalovaného I. A. na doplnenie podanej námietky zaujatosti a následne o nej rozhodol; súčasne v tej istej trestnej veci nekonal a nerozhodol o ďalšom trvaní väzby obžalovaného I. O. napriek zákonnej možnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 76a Tr. por., čím vzhľadom na závažnosť a obtiažnosť veci hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného

konania, ale počkal na uplynutie lehoty celkovej dĺžky trvania väzby podľa § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por. u obžalovaného I. O. a obžalovaného I. O. bez rozhodnutia o ďalšom trvaní väzby prepustil príkazom podľa § 79 ods. 1 Tr. por. z väzby na slobodu, a to až tri dni po uplynutí tejto lehoty,

č í m s a

mal dopustiť závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, t. j. svojim konaním mal porušiť ustanovenie § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je sudca povinný zdržať sa pri výkone funkcie všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov, ako aj ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priťahov,

p r e t o ž e

sa sudca JUDr. O. E., sudca Okresného súdu R., **disciplinárneho previnenia nedopustil.**

O d ô v o d n e n i e

Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky podala dňa 22. augusta 2011 návrh na disciplinárne konanie proti JUDr. O. E., nar. X. X. X., sudcovi Okresného súdu R., bytom R. pre skutok nižšie uvedený. Rozhodnutím prvostupňového disciplinárneho senátu, sp. zn. 1 Ds 3/2011, zo dňa 9. novembra 2012, bol JUDr. O. E., sudca Okresného súdu R., podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov oslobodený s pod návrhu ministersky spravodlivosti na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. augusta 2011 pod číslom 22828/2011/151 na tom skutkovom základe, že ako predseda senátu Okresného súdu R., vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 1T 1/2008 vedenej proti obžalovaným I. O., P. R. a I. A. v bode 1/ pre spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a E. R.

v bode 2/ obžaloby obžalovanému zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., do dňa podania tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania nekonal a nerozhodol o námietke zaujatosti podľa § 32 ods. 3 Tr. por., ktorú podal obžalovaný I. A. dňa 18. mája 2010, a to napriek tomu, že Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 1 To 122/2010, zo dňa 13. októbra 2010 zrušil rozsudok Okresného súdu R., sp. zn. 1T 1/2008, z 18. mája 2010 a prikázal Okresnému súdu R., aby okrem iného vyzval obžalovaného I. A. na doplnenie podanej námietky zaujatosti a následne o nej rozhodol; súčasne v tej istej trestnej veci nekonal a nerozhodol o ďalšom trvaní väzby obžalovaného I. O. napriek zákonnej možnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 76a Tr. por., čím vzhľadom na závažnosť a obtiažnosť veci hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, ale počkal na uplynutie lehoty celkovej dĺžky trvania väzby podľa § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por. u obžalovaného I. O. a obžalovaného I. O. bez rozhodnutia o ďalšom trvaní väzby prepustil príkazom podľa § 79 ods. 1 Tr. por. z väzby na slobodu, a to až tri dni po uplynutí tejto lehoty, čím sa mal dopustiť závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, t. j. svojim konaním mal porušiť ustanovenie § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je sudca povinný zdržať sa pri výkone funkcie všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov, ako aj ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov, pretože sa sudca JUDr. O. A., sudca Okresného súdu R., disciplinárneho previnenia nedopustil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie pod č. 10342/2012-151 zo dňa 17. decembra 2012, doručené do disciplinárnej kancelárie dňa 21. decembra 2012, navrhovateľ minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

V písomných dôvodoch odvolania navrhovateľ namietal zákonnosť rozhodnutia prvostupňového senátu. Tvrdil, že v trestnej veci vedenej na Okresnom súde R. pod sp. zn. 1T 1/2008 bolo o námietke zaujatosti podanej obžalovaným I. A. dňa 18. mája 2010 odo dňa 13. októbra 2010, teda od momentu vrátenia spisu Okresnému súdu R., rozhodnuté až dňa 07. októbra 2011, porušil zákonnú povinnosť sudcu vykonávať svoje povinnosti svedomito a v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov. Tvrdil, že prietahy

v súdnom konaní je možné prečítať práve sudcovi, ktorému bola vec pridelená a nie súdnym zamestnancom, bez ohľadu na obsah popisu ich služobných povinností. Jedine sudca zodpovedá za vedenie súdneho konania a za organizáciu vo svojom oddelení. V tejto súvislosti poukazuje navrhovateľ na ustanovenie § 13 ods. 5 zákona č. 757/2004 Z. z. v spojení s ustanovením § 5 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, č. 543/2005 Z. z., podľa ktorého sudca ukladá zamestnancom súdu zaradeným do príslušného oddelenia a vykonáva kontrolu plnenia uložených úloh. Podľa názoru navrhovateľa jedine sudca si zodpovedá za príslušné oddelenie, v ktorom je zákonným sudcom, ako aj za včasné a bezpríťažové vedenie súdneho konania vo veci, ktorá mu bola pridelená bez ohľadu na to, či uložil realizáciu jednotlivých čiastkových úkonov zamestnancom súdu.

Navrhovateľ má za to, že skutky sudcu JUDr. O. E., pre ktoré bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania, je potrebné kvalifikovať ako závažné disciplinárne previnenie sudcu, a to s ohľadom na povahu porušených povinností, ich opakovanie v rámci toho istého konania a pritŕažujúce okolnosti spočívajúce v skutočnosti, že takýmto konaním sudcu bola ohrozená dôvera v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdu vo veci, keď k pochybeniu sudcu práve v trestnom konaní vedenom proti obžalovaným pre spáchanie obzvlášť závažného zločinu, pre ktorý hrozili obžalovaným výnimočné tresty odňatia slobody, a ktoré konanie bolo verejnosťou prostredníctvom médií sledované. V tomto smere poukazuje na zvýšenú škodlivosť konania JUDr. O. E..

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací disciplinárny senát v zmysle ustanovenia § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. a ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. per analógiám rozhodnutie disciplinárneho senátu zo dňa 9. novembra 2012, sp. zn. 1 Ds 3/2011 zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že sudcu Okresného súdu R. JUDr. O. E. uzná za vinného zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. a uloží mu trest disciplinárneho opatrenia podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b), písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z. a uloží mu disciplinárne opatrenie podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b) citovaného zákona, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie jedného roka.

K odvolaniu sa disciplinárne stíhaný sudca JUDr. O. E. nevyjadril.

Odvolací disciplinárny senát rozhodnutím zo dňa 30. marca 2015,

sp. zn. 1 Dso 2/2014 na podklade § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov **z r u š i l** rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho senátu, sp. zn. 1 Ds 3/2011, zo dňa 09. novembra 2012 a vec mu **v r á t i l**, aby ju potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Odvolací senát v dôvodoch rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, ak tento zákon neustanovuje inak, alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné. Osobitným prepisom je v tomto prípade Trestný poriadok.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po splnení preskúmvacej povinnosti odvolací senát zistil, že odvolanie je dôvodné. Zistil, že prvostupňový disciplinárny senát rozhodol predčasne. Predčasnosť napadnutého rozhodnutia videl v tom, že disciplinárny senát pri zisťovaní skutkového stavu veci na ústnom pojednávaní nepostupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a dokazovanie nevykonával tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Pri hodnotení vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd zhodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd alebo niektorá zo strán.

S poukazom na uvedené skutočnosti, obhajobu prednesenú disciplinárne stíhaným sudcom, ako aj skutočnosti vyplývajúce z odvolania navrhovateľa bude povinnosťou prvostupňového disciplinárneho senátu zabezpečiť prehľad napadnutých, rozhodnutých a skončených vecí v senáte disciplinárne stíhaného sudcu za obdobie rokov 2010 až 2011 s dôrazom na počty vybavených väzobných vecí. Taktiež bude potrebné zistiť ďalšie okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na rýchlosť a plynulosť konania vo veciach pridelených disciplinárne stíhanému sudcovi v inkriminovanom období, ako vykonávanie nariadenej pohotovosti, výkon funkcie v orgánoch samosprávy, resp. správy súdov. Úlohou prvostupňového senátu ďalej bude predvolať na ústne pojednávanie U. Z., U. A. a A. O.,

ktoré mali byť asistentkami sudcu v rozhodnom období a po zákonom poučení svedka ich vypočuť na okolnosti súvisiace s skutkom, ktorý je predmetom disciplinárneho stíhania, najmä v organizovaní práce v senáte s dôrazom na spôsob zabezpečenia vyjadrení jednotlivých sudcov k podanej námietke zaujatosti a k predkladaniu trestných spisov vo väzobných veciach na vykonanie neodkladných úkonov.

Potom čo odvolacím disciplinárnym senátom z 30. marca 2015, sp. zn. 1 Dso 2/2014 bolo napadnuté rozhodnutie zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, senát z objektívnych dôvodov (zánik pôvodného prvostupňového disciplinárneho senátu a následne pridelenie veci novému senátu až do dňa 20. mája 2015) nevykonal žiaden úkon smerujúci k ukončeniu disciplinárneho konania.

Došlo k zmene zloženiu prvostupňového disciplinárneho senátu, tento disciplinárny senát znovu vykonal dokazovanie. Vykonal dokazovanie i v kontexte z rozhodnutím odvolacieho senátu.

Vo veci bolo viackrát nariadené ústne pojednávanie, naposledy dňa 14. marca 2017.

Zástupkyňa navrhovateľa na ústnom pojednávaní naďalej zotrúva na podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania z 22.08.2011, proti JUDr. O. E., sudcovi Okresného súdu R.. a to na tom skutkovom základe, že ako predseda senátu Okresného súdu R. vo veci vedenej pod sp. zn. 1 T 1/2008, vedenej proti obžalovaným I. O., E. R. a I. A. v bode 1/ obžaloby pre spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a E. R. v bode 2/ obžaloby zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., do dňa podania návrhu na začatie disciplinárneho konania nekonal a nerozhodol o námietke zaujatosti podľa § 32 ods. 3 Tr. por., ktorú podal obžalovaný I. A. dňa 18. mája 2010, a to napriek tomu, že Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 1 To 122/2010, zo dňa 13. októbra 2010 zrušil rozsudok Okresného súdu R. sp. zn. 1 To 1/2008 z 18. mája 2010 a prikázal Okresnému súdu R., aby okrem iného vyzval obžalovaného I. A. na doplnenie podanej námietky zaujatosti a následne o nej rozhodol; súčasne v tej istej trestnej veci nekonal a nerozhodol o ďalšom trvaní väzby obžalovaného I. O. napriek zákonnej možnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 76a Tr. por., čím vzhľadom na závažnosť a obtiažnosť veci hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, ale počkal na uplynutie lehoty celkovej dĺžky trvania väzby podľa § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por. u obžalovaného I. O.

a obžalovaného I. O. bez rozhodnutia o ďalšom trvaní väzby prepustil príkazom podľa § 79 ods. 1 Tr. por. z väzby na slobodu, a to až tri dni po uplynutí tejto lehoty.

Navrhovateľ poukázal na to, že sudca sa týmto svojim konaním dopustil závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich. Podľa navrhovateľa sudca týmto svojim konaním porušil svoje povinnosti stanovené v § 30 ods. 1, ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, podľa ktorých je sudca povinný zdržať sa pri výkone funkcie sudcu všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Navrhovateľ navrhol uznať sudcu vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie jedného roka.

Disciplinárne stíhaný sudca v písomnom vyjadrení z 2. novembra 2011 k návrhu na začatie disciplinárneho uviedol, že zo spáchania disciplinárneho previnenia sa necíti byť vinný. V trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T 1/2008 po vrátení veci odvolacím súdom na základe uznesenia, sp. zn. 1To 122/2010, zo dňa 13. októbra 2010 vykonal všetky potrebné úkony smerujúce k naplneniu ust. § 327 ods. 1 Tr. por. Obžalovaný A. bol vyzvaný na doplnenie námietok zaujatosti, čo vykonal, následne bol vydaný obežník, v ktorom sa mali vyjadriť k námietke zaujatosti všetci sudcovia Okresného súdu R.. Samotná realizácia tohto úkonu nebola v jeho kompetencii, ale mala ho na starosti jeho asistentka. Vo veci požiadal znalkyňu H. E. o doplnenie znaleckého posudku v intenciách uznesenia odvolacieho súdu a urobil kroky smerom k prísediacim, aby sa vyjadrili k námietke zaujatosti. Neskôr zistil, že tieto jeho úpravy sa v spise vôbec nenachádzajú. Bol si teda vedomý, že vo veci vykonal všetky potrebné úkony. Spätná kontrola z jeho strany, či kancelária realizovala jeho úpravy, je nereálna aj pre množstvo agendy, ktorú súd vykonáva. V danom štádiu konania bolo realizované vyjadrenie všetkých sudcov Okresného súdu R. a súd vykonal aj neverejné zasadnutie v senáte, ktorý rozhodoval v merite veci, o námietke zaujatosti. Necíti sa byť vinný ani z toho, že nekonal a nerozhodol o ďalšom trvaní väzby obžalovaného I. O.. Od začiatku mesiaca máj 2011 mal zdravotné problémy, čo vyústilo do jeho práceneschopnosti od 11. mája 2011 do 4. júla 2011 z dôvodov anemického ochorenia krvi. Od 6. júla 2011 do 15. júla 2011 čerpal riadnu dovolenku na základe uzavretej zmluvy s K. zo dňa 23. decembra 2010. Po príchode z dovolenky dňa 18. júla 2011 mu bol predložený spis, sp. zn. 1T 1/2008, s tým, že lehota trvania väzby u obžalovaného O. uplynula dňa 15. júla 2011. Nemal inú

možnosť, ako obžalovaného príkazom prepustiť z väzby na slobodu. O predĺžení lehoty väzby teda nemohol z objektívnych dôvodov v zákonnej lehote rozhodovať a tvrdenie navrhovateľa, že počkal na uplynutie lehoty väzby, je minimálne neopodstatnené.

V ďalšom svojom vyjadrení z 30. októbra 2012 sudca uviedol, že C. U. Z. bola jeho asistentkou od 1. januára 2005 do 14. decembra 2010. Následne do 6. júna 2011 vykonávala činnosť asistentky ako súdna tajomníčka, nakoľko funkcia asistentky nebola obsadená. V období od 7. júna 2011 do 5. júla 2011 jeho asistentkou bola U. A., s ktorou však neprišiel do styku, nakoľko v celom tomto období bol práceneschopný. Vo veci sp. zn. 1T 1/2008 riadne vykonal úpravy smerujúce k zabezpečeniu dôkazov tak, ako to prikázal odvolací súd. Svoju práceneschopnosť ukončil tak, aby sa mohol pred odchodom na dovolenku dostaviť do práce. V dňoch 4. a 5. júla 2011 prezrel všetky spisy, ktoré mal v „okienku“ práve pre prípad, že by boli z lehôt predložené väzobné veci, v ktorých bolo treba urýchlene konať. Žiadny taký spis, ani spis, sp. zn. 1T 1/2008, mu predložený nebol. Z týchto dôvodov pred schválením dovolenky predsedníčke súdu nemohol oznámiť, že vo veci, sp. zn. 1T 1/2008, hrozí uplynutie zákonnej lehoty trvania väzby, nakoľko o tom nemal vedomosť.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, sudcu JUDr. O. E., oboznámil sa s písomnými vyjadreniami sudcu zo dňa 2. novembra 2011, 30. októbra 2012, prečítaním jeho výpovede z ústneho pojednávania z 9.11.2016 (správne zo dňa 9.11.2012) z čl. 59 – 65, spisom Okresného súdu R., sp. zn. 1T 1/2008, zberným spisom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1 To 122/2010, vyžiadaním správy od predsedníčky Okresného súdu R., oboznámil sa s predloženými náplňami práce hlavného referenta – súdneho tajomníka, odborného referenta – asistenta senátu, hlavného referenta – dozorného úradníka Spr. 799/12-pers. z 11. októbra 2012, písomným vyjadrením OS R., z ktorého vyplýva, že JUDr. E. je členom Sudcovskej rady (čl. 255), pripojenou písomnou korešpondenciou o zisťovaní pobytu svedkýň z 20.04.2015, 20.04.2016, opätovne pripojenou korešpondenciou o zisťovanie pobytu U. Z. prostredníctvom Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, GR ZVJS, Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava, Petržalka – Sever, Mestského úradu Bratislava, Petržalka, Okresného riaditeľstva PZ a obsahom vyjadrenia Ministerstva vnútra SR z čl. 30 - 302, informačného poradenského centra, výsluchom svedkyňi A. O. a svedkyňi U. A., prehľadom výkonnosti sudcov v trestnej agende na OS R., prehľadom napadnutých, rozhodnutých a skončených vecí v senáte JUDr. E. za obdobie rokov 2010 – 2011, prehľadom počtu vybavených väzobných vecí za obdobie rokov 2010 –

2011, prehľadom pohotovostných služieb JUDr. E. za obdobie rokov 2010 – 2011, vyjadrením JUDr. O. E. a jeho právneho zástupcu JUDr. E. I. na ústnom pojednávaní dňa 14. marca 2017.

Z prečítanej výpovedi disciplinárne stíhaného sudcu, ktorú učinil na ústnom pojednávaní z 9. novembra 2012 vyplýva, že po skončení práceneschopnosti a pred nástupom na dovolenku si prezrel všetky väzobné veci, ktoré mohli napadnúť pred jeho nástupom na práceneschopnosť. V súvislosti s asistentkou C. U. Z. sa zistili problémy a nedostatky v jej práci po jej odchode zo zamestnania. Našla sa jedna skriňa, ku ktorej mala iba ona prístup, kde boli aj spisy pridelené jemu ako zákonnému sudcovi s jeho úpravami. Následne na C. U. Z. bola dňa 22. augusta 2012 podaná na Okresný súd R. i obžaloba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že z trezoru Okresného súdu R. od presne nezisteného času dňa 29. septembra 2011 do 15. mája 2012 odcudzila zlaté veci v hodnote 1 234,82 €.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 17. januára 2017 svedkyňa A. O. narodená X. X. X., bytom O. po zákonom poučení o svedeckej výpovedi a o následkoch krivej výpovedi a po oboznámení predmetom konania k veci uviedla. Pre odstup času sa už presne nepamätá. Na Okresný súd R. nastúpila ako asistentka niekedy v šiestom alebo siedmom mesiaci v roku 2011. Bolo to po ukončení školy. Hneď ako nastúpila na toto pracovisko bola pridelená JUDr. E. ako asistentka. Viedla spisovú agendu a chodievala písať na súdne pojednávania. U JUDr. E. pracovala len tri mesiace, potom bola preradená na civilný úsek, takže v prejednávanej veci sa vyjadriť nevie. V čase nastúpenia na Okresný súd R., tak asistentkou JUDr. E. bola U. Z., ktorá ju aj zaučala, a potom sa stala súdnou tajomníčkou na trestnom oddelení. Jej pracovnú činnosť nevie zhodnotiť. Či na tom oddelení sa viedol zoznam väzobných vecí si nepamätá, na tomto súde nepracuje 6 rokov. Nepamätá si ani tú skutočnosť, či JUDr. E. aj kontroloval úkony svedkyňi na pracovisku.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 14. marca 2017 svedkyňa U. A. narodená X. X. X., prechodne bytom A. po zákonom poučení o svedeckej výpovedi a o následkoch krivej výpovedi a po oboznámení predmetom konania k veci uviedla. JUDr. E. nepozná, napriek tomu, že pracovala na Okresnom súde R. ako asistentka senátu. Pracovala zrejme na trestnom úseku, avšak pre odstup času si to už nepamätá. Na tomto oddelení zrejme pracovala od r. 2011, a to v mesiaci júl až august. Keďže bolo tam veľa práce, nepáčilo sa je to, po tých dvoch mesiacoch si dala výpoveď a odišla z tohto pracoviska. Vôbec si nespomína, že by

spolupracovala s prítomným sudcom JUDr. E., k jeho organizácii práce sa vyjadriť nevie. Absolútne sa nevie vyjadriť, ktorá asistentka tohto súdu s JUDr. E. spolupracovala. Taktiež si nepamätá a ani sa nevie vyjadriť k tomu ako sa sledovali väzobné veci na trestnom oddelení. Zaúčala sa na trestnom oddelení počas dvoch mesiacoch, zaúčala ju vedúca trestnej kancelárie, ale ako sa volá to nevie. Bola to taká blondínka. Keď odchádzala z toho súdu, vie, že tá vedúca trestnej kancelárie v tom čase ešte pracovala.

Disciplinárny senát upustil od výsluch svedkyňi C. U. Z., a to predovšetkým s poukazom na príslušnú písomnú korešpondenciu polície. Z nich jednoznačne vyplýva, že táto sa v mieste trvalého bydliska nezdržuje, zdržuje sa na neznámom mieste a správkyňa bytového domu ju ani nepozná.

Na ústnom pojednávaní dňa 14. marca 2017 k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. augusta 2011 JUDr. O. E. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. E. I. poukázal na formuláciu, ako aj na formulovaný skutok, ktorý mu je kladený za vinu. Kládie sa mu za vinu obzvlášť závažné previnenie spočívajúce v priet'ahoch v konkrétnych veciach, ktoré mu boli pridelené. Jeho konanie malo byť rozdelené na dve časti, a to malo byť aj v podanom návrhu. Kládie sa mu za vinu, že nekonal a nerozhodol o námietke zaujatosti, ktorú podal obžalovaný A. 18.5.2010 napriek tomu, že Krajský súd v Bratislave 13.10.2010 zrušil mu rozhodnutie. Nepíše sa v skutku, že spis bol doručený Okresnému súdu R. 27.10.2010, avšak na str. 9 návrhu je uvedené, že spôsobil priet'ahy v danom konaní minimálne odo dňa 27.10.2010. Poukázal predovšetkým na skutočnosť, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, kedy bol spis predložený JUDr. E., ale aj bez znalosti uvedenej skutočnosti je potrebné upozorniť na fakt, že výzva bola odoslaná 26.11.2010. Tá časová os úkonov je mimoriadne dôležitá pre posudzovanie tejto veci, keďže sa rozhoduje o tom, či konal sudca s priet'ahmi alebo nie. Doplnenie tej námietky mu bolo predložené 20.12.2010 a následne predložil jednotlivým sudcom Okresného súdu R. tzv. obežník. V tejto časti JUDr. E. splnil všetky pokyny. Splnil ich v požadovanej lehote a v žiadnom prípade nie je možné konštatovať, že by spôsobil vo veci priet'ahy. Po vyjadrení všetkých sudcov Okresného súdu R. bol spis predložený sudcovi na rozhodnutie 23.9.2011. V tejto súvislosti zdôraznil, že tu je možno priestor na úvahu, prečo 11 mesiacov behá po okresnom súde obežník. Najpodstatnejšie je to, že za uvedenú skutočnosť nenesie zodpovednosť JUDr. E.. JUDr. E. 7.10.2011 na neverejnom zasadnutí rozhodol o predloženej námietke. Zdôraznil, že vo vzťahu k I. A. konal bez priet'ahov. V tejto

súvislosti nepovažuje ani za potrebné vyhodnocovať údaje Okresného súdu R. o zaťažnosti sudcu, keďže dĺžka konania medzi jednotlivými úkonmi JUDr. E. nepresiahla dobu 1 mesiaca. Z rozhodovacej praxe Disciplinárneho súdu ako aj Ústavného súdu SR vyplýva, že prietahom v konaní je výrazne dlhšie obdobie ako obdobie 1 mesiaca.

Vo vzťahu k 2. časti údajného protiprávneho konania sudcu JUDr. E., kde sa mu kladie za vinu, že nekonal a nerozhodol o ďalšom trvaní väzby u obžalovaného I. O. napriek zákonnej možnosti uvedenej v § 76a Tr. por. poukázal na tú skutočnosť, že JUDr. O. E. bol od 11.5.2011 do 30.6.2011 dlhodobý PN. Dňa 1. júla 2011, čo je piatok, čerpal deň plateného voľna za účelom návštevy lekára, teda nebol na pracovisku. Na pracovisku sa nachádzal v dňoch 4. júla a 5. júla 2011, ktoré dni boli pondelok a utorok. Od 6. júla do 15. júla 2011 čerpal riadnu dovolenku. V tejto súvislosti mi nedá nepoukázať na posledný odsek str. 8 návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý je nezákonný – protiprávny. JUDr. E. nastúpil do práce v pondelok 18.7.2011, kedy ihneď reparaoval nezákonnosť a I. O. prepustil príkazom z väzby na slobodu.

Problém v tejto veci je, že nebola predĺžená lehota trvania väzby. JUDr. E. pred 11.5.2011 nezistil dôvod na prepustenie obžalovaného z väzby a v ďalšom zákonom konaní mu bránila práceneschopnosť. Možno niekto nesie zodpovednosť, ale určite nie JUDr. E.. Návrh sa absolútne nevysporiadava aj s tým, či prepustením z väzby obžalovaného by nastalo marenie trestného konania a dnes môže smelo konštatovať, že nenastalo. Keďže dátumy aj s označením konkrétnych dní v týždni, s poukazom na ust. § 76 ods. 3 Tr. por. uviedol, že rozhodnúť o predĺžení lehoty trvania väzby by musel sudca v takej lehote, aby bol predmetný trestný spis spolu s vypracovaným rozhodnutím a prípadným opravným prostriedkom predložený Krajskému súdu v Bratislave najneskôr 7.7.2011, a teda aj keby mu bol predložený takýto spis 4. júla 2011, resp. 5. júla 2011, čo sú dva dni, kedy bol reálne v práci od 11. mája 2011, tak to nebolo technicky možné. S poukazom na uvedené skutočnosti žiadal, aby disciplinárny senát rozhodol podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 statusového zákona, pretože JUDr. E. sa disciplinárneho previnenia nedopustil. Tak ako v tej pomyslenej časti skutku 1 ani v tejto časti podľa jeho názoru nie je potrebné posudzovať inak vysokú zaťažnosť sudcov trestného úseku Okresného súdu R., pretože spomenuté konanie odôvodňuje návrh, aký ho predložil.

Sudca JUDr. O. E. opätovne uviedol, že sa necíti byť z uvedeného návrhu vinným a žiada, aby bol plnom rozsahu oslobodený.

Z predloženého trestného spisu Okresného súdu R., sp. zn. 1T 1/2008, disciplinárny senát zistil nasledovné skutočnosti:

Obžalovaný I. O. dňa 16. septembra 2008 podal žiadosť na prepustenie z väzby na slobodu. O tejto jeho žiadosti bolo rozhodnuté na hlavnom pojednávaní dňa 28. októbra 2008 tak, že súd obžalovaného ponechal vo väzbe. Po sťažnosti obžalovaného Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 21. novembra 2008 obžalovaných prepustil na slobodu. Obžalovaný I. O. bol znovu vzatý do väzby od 25. marca 2009. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 22. júna 2010, kedy zároveň bolo rozhodnuté aj o opätovnej žiadosti obžalovaného I. O. o prepustenie z väzby na slobodu tak, že jeho žiadosť bola zamietnutá. Po odvolaní rozsudok súdu I. stupňa bol zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1 To 122/2010, zo dňa 13. októbra 2010 a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave bolo doručené Okresnému súdu R. dňa 27. októbra 2010. Po vrátení veci prvostupňovému súdu na základe úpravy sudcu JUDr. O. E. listom zo dňa 26. novembra 2010 bol obžalovaný A. vyzvaný, aby súdu oznámil, či trvá na námietke zaujatosti, ak áno, aby túto námietku špecifikoval. Doplnenie námietky zaujatosti obžalovaného A. bolo predložené súdu 20. decembra 2010. Na č. l. 1473 spisu sa nachádza obežník – vyjadrenie všetkých sudcov Okresného súdu R. k námietke zaujatosti. Spis bol predložený sudcovi JUDr. O. E. dňa 23. septembra 2011, ktorý následne na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7. októbra 2011 rozhodol o námietke zaujatosti obžalovaného A.. Vo vzťahu k obžalovanému I. O. sudca JUDr. O. E. potom ako čerpal dovolenku do 15. júla 2011, dňa 18. júla 2011 predložený spis 1T 1/2008 vedúcou trestnej kancelárie, s tým, že lehota trvania väzby u O. uplynula 15. júla 2011. Toho istého dňa, t. j. 18. júla 2011, ako mu bol predložený uvedený spis vydal dňa 18. júla 2011 príkaz na prepustenie z výkonu väzby obžalovaného na slobodu v zmysle § 76 ods. 6 Tr. por. (V danom prípade disciplinárny senát poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedenom prípade, ak zákonný sudca z objektívnych dôvodov sa nenachádza na pracovisku (čerpanie zákonnej dovolenky, choroba), ide o neodkladné úkony, v takom prípade v rozvrhu práce mal byť uvedený zastupujúci sudca, ktorý by o uvedenom návrhu bezodkladne rozhodol).

Disciplinárny senát z listu predsedníčky Okresného súdu R. zo dňa 31. augusta 2012

na výzvu disciplinárneho senátu zistil, že sudca JUDr. O. E. v kalendárnom roku 2011 čerpal 29 dní dovolenky, po dobu 37 dní bol práceneschopný a 3 dni mal platené voľno s náhradou mzdy na návštevu lekára. Sudca v dňoch od 3. januára 2011 do 4. januára 2011 čerpal 2 dni dovolenky, od 21. februára 2011 do 25. februára 2011 5 dní dovolenky, od 6. júla 2011 do 15. júla 2011 8 dní dovolenky, od 11. augusta 2011 do 16. augusta 2011 4 dni dovolenky, od 25. augusta do 26. augusta 2011 2 dni dovolenky, 16. septembra 2011 jeden deň dovolenky, od 28. októbra 2011 do 31. októbra 2011 2 dni dovolenky, 18. novembra 2011 jeden deň dovolenky, od 27. decembra 2011 do 30. decembra 2011 4 dni dovolenky. Sudca v období od 11. mája 2011 do 30. júna 2011 po dobu 37 dní bol práceneschopný. V dňoch 25. a 26. apríla 2011 mal 2 dni plateného voľna s náhradou mzdy na návštevu lekára a 1. júla 2011 jeden deň plateného voľna na návštevu lekára.

Z ďalšej správy predsedníčky Okresného súdu R. zo dňa 8. októbra 2012 zistil, že v čase podpísania dovolenky pre sudcu JUDr. O. E. v rámci priebežne vykonávaného dohľadu nad činnosťou súdneho výkonu podľa § 53 a násl. zákona č. 757/2004 Z. z. mal vedomosť len o počte väzobných vecí, pričom schvaľovaciemu procesu čerpania riadnej dovolenky nepredchádzalo skúmanie stavu daných vecí. Okresný súd R. nedisponuje preto oznámením sudcu o stave väzobných vecí v jeho oddelení pred nástupom na dovolenku. Okresný súd prijal opatrenia, ktorými sa zvýšil dohľad predsedu súdu i vo väzobných veciach s ohľadom na vývoj a stav rozhodovacej činnosti na trestnom úseku, a to Opatreniami č. 2/2012 zo dňa 6. februára 2012 v znení Dodatku k rozvrhu práce č. 1 zo dňa 6. februára 2012, č. 3/2012 zo dňa 20. februára 2012 a č. 6/2012 zo dňa 11. júla 2012. Vzhľadom na to, že okresný súd nemal vedomosť o stave trestnej veci, sp. zn. 1T 1/2008, opatrenie, na základe ktorého by spis bol pridelený zastupujúcemu sudcovi na vykonanie neodkladných úkonov, neprijal. Rozvrhom práce okresného súdu sú určené zastupujúci sudcovia podľa poradia pre vykonanie nevyhnutných úkonov počas neprítomnosti zákonného sudcu, pričom zastupujúceho sudcu na jemu týmto vyplývajúcu povinnosť upozorní asistent oddelenia sudcu, u ktorého nastala prekážka v práci, a to bezodkladne. S ohľadom na skutočnosti vyplývajúce zo spisového materiálu je možné konštatovať, že bývalá asistentka sudcu porušila svoje služobné povinnosti vo veci márneho uplynutia lehoty na predloženie námietky zaujatosti ostatným sudcom okresného súdu na vyjadrenie sa, avšak skutočnosť, či bola upozornená priamo sudcom, nie je možné s odstupom času overiť. Vzhľadom nato, že okresný súd nemal vedomosť v tom čase o stave trestnej veci,

sp. zn. 1T 1/2008, nepristúpil k vyvodu disciplinárnej zodpovednosti voči asistentke sudcu JUDr. E.. Asistentka sudcu JUDr. O. E., C. U. Z. dňa 7. júna 2012 podala žiadosť o skončenie štátnozamestnaneckého pomeru dohodou ku dňu 7. júnu 2012 z dôvodov výlučne súvisiacich so situáciou v jej rodinnom prostredí, pričom tejto bol daný súhlas. Zistenia ohľadom viacerých porušení menovanej asistentky sa preukázali až po uvedenom čase.

Disciplinárny senát z ďalšej správy predsedníčky Okresného súdu R. vedenej pod Spr.799/12-pers., z 11. októbra 2012 zistil, že C. U. Z. vykonávala funkciu asistentky sudcu JUDr. O. E. od 1. januára 2005 do 14. decembra 2010 a následne bola súdnou tajomníčkou na trestnom úseku. V období od 11. mája 2011 do 6. júna 2011 bola pozícia asistentky sudcu neobsadená. Podľa opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta súdnej tajomníčky v čase neobsadenia oddelenia vykonáva činnosti asistentky. V období od 7. júna 2011 do 5. júla 2011 bola asistentkou sudcu U. A., v období od 6. júla 2011 do 15. júla 2011 bola asistentkou A. O.. Z predloženého opisu činnosti hlavného referenta – súdneho tajomníka na trestnom úseku, ktorú funkciu vykonávala bývalá asistentka sudcu JUDr. E., disciplinárny senát zistil, že medzi povinnosťami súdneho tajomníka na trestnom úseku okrem iných je aj vedenie ručných súdnych registrov, lehotníkov, so zodpovednosťou za spisy, okrem tých, ktoré boli odovzdané do senátov. K povinnostiam asistenta senátu na trestnom úseku okrem iných patrí vykonávanie úkonov na prípravu a zabezpečenie rozhodovania v konaní pred súdom, zabezpečovanie prípravy pojednávania, zodpovednosť za vedenie a obeh spisov jej pridelených. K povinnostiam hlavného referenta – dozorného úradníka podľa predloženého opisu činnosti patrí okrem iných aj organizácia, kontrola, riadenie a zodpovednosť za činnosť súdnych kancelárií trestného a obchodného úseku.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas. Podľa § 76 ods. 6 Tr. por. celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť

- a) 12 mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre prečin,
- b) 36 mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin,
- c) 48 mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 76a Tr. por. ak sa vedie trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie, ktoré nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov skončiť

do uplynutia celkovej lehoty väzby v trestnom konaní a prepustením obvineného na slobodu, hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže súd rozhodnúť o predĺžení celkovej lehoty väzby v trestnom konaní na nevyhnutnú dobu, a to aj opakovane. Celková lehota väzby v trestnom konaní spolu s jej predĺžením podľa predchádzajúcej vety však nesmie presiahnuť šesťdesiat mesiacov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Podľa § 116 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich závažným disciplinárnym previnením je podľa písm. a/ vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato, podľa písm. b/ konanie uvedené v ods. 1 okrem konania uvedeného v písm. c/, a písm. d/, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prít'azujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená; podľa písm. g/ zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní.

Podľa § 116 ods. 2 podľa písm. a), b) a g) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, závažným disciplinárnym previnením je

a) vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato,

b) konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c) a d), ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prít'azujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená,

g) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní.

Podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Z vykonaného dokazovania, a to z výsluchu účastníkov disciplinárneho konania, z predložených písomných správ predsedníčky Okresného súdu R., z obsahu predloženého trestného spisu Okresného súdu R., sp. zn. 1T 1/2008, senát zistil, že sudca JUDr. O. E. sa disciplinárneho previnenia za skutok, pre ktorý voči sudcovi bolo začaté disciplinárne konanie, nedopustil. Sudca v jemu pridelenej trestnej veci, sp. zn. 1T 1/2008, riadne a plynulo konal okrem obdobia, kedy z objektívnych dôvodov nemohol vo

veci konať a vykonať úkony potrebné k rozhodovaniu vo veci samej. V konaní bolo nepochybne preukázané, že sudca v kalendárnom roku 2011 s predchádzajúcim súhlasom a schválením predsedu súdu, čerpal 29 dní dovolenky, po dobu 37 dní od 11. mája 2011 do 30. júna 2011 bol dlhodobo práceneschopný a 3 dni mal platené voľno s náhradou mzdy na návštevu lekára. Spis pod sp. zn. 1T 1/2008 z Krajského súdu v Bratislave po zrušení rozsudku prvostupňového súdu uznesením, sp. zn. 1 To 122/2010, bol vrátený Okresnému súdu R. dňa 27. októbra 2010. Sudca JUDr. O. E. v intenciách uznesenia odvolacieho súdu vo veci vykonal úkony nevyhnutné k rozhodovaniu predovšetkým o námietke zaujatosti obžalovaného A.. Obžalovaný A. na základe úpravy sudcu bol vyzvaný na doplnenie námietky zaujatosti, čo aj vykonal. Po predložení doplnenia obžalovaným A. bol vydaný obežník k vyjadreniu ostatných sudcov okresného súdu k námietke zaujatosti. Vyjadrenia ostatných sudcov bol povinný zabezpečiť asistent senátu, ktorý po odovzdaní spisu sudcom do kancelárie na trestnom úseku prevzal v zmysle opisu činnosti aj zodpovednosť za tento konkrétny spis. Po zabezpečení vyjadrenia ostatných sudcov bol spis sudcovi predložený na ďalší postup a konanie 23. septembra 2011, následne sudca JUDr. O. E. o námietke zaujatosti obžalovaného rozhodol bezodkladne na neverejnom zasadnutí dňa 7. októbra 2011.

V prípade obžalovaného I. O. disciplinárny senát mal za preukázané, že u menovaného v zmysle § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por. zákonná 48-mesačná lehota trvania väzby uplynula 15. júla 2011, preto sudca po jeho návrate z dovolenky a nástupu do práce rozhodol v súlade so zákonom v zmysle § 76 ods. 6 Tr. por. o prepustení obžalovaného I. O. z väzby na slobodu, keďže nedošlo v zmysle § 76a Tr. por. k predĺženiu lehoty trvania väzby v súlade so zákonom. Sudca JUDr. O. E. bol v období od 11. mája 2011 do 30. júna 2011 práceneschopný. Spis, sp. zn. 1T 1/2008, sa nachádzal v trestnej kancelárii. Počas dlhodobej práceneschopnosti zákonného sudcu asistent senátu ako i tajomník na trestnom úseku by boli povinní signalizovať predsedovi súdu, resp. zastupujúcemu sudcovi JUDr. E. koniec uplynutia lehoty trvania väzby, resp. po nástupe sudcu JUDr. E. do práce ešte pred jeho nástupom na dovolenku predložiť trestný spis sudcovi na vykonanie neodkladných úkonov. Trestný spis, sp. zn. 1T 1/2008, sudcovi pred 6. júlom 2011 však predložený nebol. Sudca z objektívnych dôvodov pre nečinnosť asistenta senátu a tajomníka senátu nemohol pred uplynutím zákonnej lehoty rozhodovať o predĺžení lehoty trvania väzby.

Pokiaľ ide o osobu sudcu, JUDr. O. E., tento je sudcom na Okresnom súde

R. a vybavuje trestnú agendu. Z prehľadu napadnutých, rozhodnutých a skončených vecí v senáte JUDr. E. za obdobie rokov 2010-2011, prehľadu počtu vybavovaných väzobných vecí za obdobie rokov 2010-2011, prehľadu pohotovostných služieb JUDr. E. za obdobie rokov 2010-2011, nemožno vyvodit' záver, že si neplnil riadne svoje sudcovské povinnosti. Z prehľadu nápadu a rozhodnutých vecí sudcov na OS R., za rok 2010 vyplýva, že JUDr. E. mal nápad vecí v počte 609, rozhodol 668 vecí, vo väzobných veciach k 31.12.2010 v počte 8 vecí. Pokiaľ ide o porovnanie ostatných sudcov na trestnom úseku tak jednotlivým sudcom napadli veci to v počte 398, 463, 524, 474, 426, rozhodli 257, 450, 591, 612, 537, vo väzobných veciach k uvedenému dátumu 10, 7, 6, 4, 7 vecí. Obdobne je to aj v roku 2011.

Z prehľadu výkonnosti v trestnej agende za rok 2010 rozhodol celkovo 668 vecí v roku 2011 455 vecí. Vo väzobných veciach v rok. 2010 a 2011 rozhodol celkom 35, počet nevybavených vecí k 31.12.2011 bolo 6 vecí.

Sudca JUDr. E. je i členom Sudcovskej rady na uvedenom súde (čl. 255-226).

V neposlednom rade disciplinárny senát poukazuje aj na samotný obsah podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, kde sám navrhovateľ neplnenie niektorých povinností a pochybenie vytýka nie priamo sudcovi stíhanému za disciplinárne previnenie, ale samotnému „súdu“.

Podľa § 129 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo, že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Vzhľadom na zistené skutočnosti mal disciplinárny senát za preukázané, že sudca JUDr. O. E. disciplinárneho previnenia nedopustil, a preto o jeho oslobodení s pod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát nerozhodol o trovách vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním, pretože sudca JUDr. O. E. si trovy v súvislosti s disciplinárnym konaním neuplatnil.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie

má odkladný účinok.

V Bratislave 14. marca 2017

JUDr. Juraj Florovič, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Emília Bejdová